

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 56. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm3366.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 10. *Først trykt i Theologisk Mskft. B. 13. 1828.

- 1 Ordet sig hviled,
Englene smiled,
Sjungende hver:
Hvilen ei bryder
Arbeid, som fryder
Den vi har kiær!
- 2 Store Guds Under!
Mennesket blunder,
Skaberen bød:
Tril nu, Guldterning!
Kiærligheds Gierning
Hvilen gjør sød!
- 3 Skabningen hviled,
Drømmende smiled
Jorddrotten prud,
Vaagned at skue
Væn over Tue
Eva, sin Brud.
- 4 *57Adam* han sagde:
Navn jeg tillagde
Fugle og Dyr,
Kunde dog Mage
Aldrig opdage
Til mig i Byrd;
- 5 Dig kun, o Kvinde!
Dig sin Veninde
Kalder min Aand,
Dig, ingen Anden,
Taget af Manden,
Giv mig din Haand!
- 6 Herlig var Gaven,
Deilig var Haven,
Plantet af Gud,
Salig blev Manden,
Adam selvanden,
Lød han Guds Bud.
- 7 Kongen, vor Fader,
Kun hvad os skader
Under os ei,
Kun naar os smager
Hvad os bedrager,
Gud siger Nei.
- 8 Faderen taler,
Kongen befaler,
58Loven udgaaer;
Dunkel er Nyttens,
Fristerens Lytten
Ulykke spaaer.
- 9 *Adam og Eve!*
Evig I leve!
Liv er min Lyst,
Alt paa min Kugle,
Fiske med Fugle,
Følge jer Røst!

- 10 Gjører og bruger
Alt hvad I huger
Kongelig frit!
Kun I besinde,
Drages til Minde,
Riget er mit!
- 11 Træerne tvende,
Nemme at kiende,
Seer I dem hist!
Glæden og Møden,
Livet og Døden,
Vore paa Kvist.
- 12 Her voxer Livet,
Skiænket og givet
Jordklimpen blind;
Hist under Dække
Spiller for Giække
Døden med Skin.
- 13 59Saa til de Unge
Faderens Tunge
Føied sit Ord,
Vel Han det vidste,
Daarskaber friste
Ungdom paa Jord.
- 14 Øie og Øre!
Hvad kan forføre
Eder fra Gud?
Lyset Han gjorde,
Støv kom til *Orde*
Kun paa Hans Bud!
- 15 Farver, som prale,
Smigrende Tale,
Kildrende Røst,
Ak, de forføre
Øie og Øre
Her, som i Øst.
- 16 Slangen i Bugter
Dødstræets Frugter
Priser endnu,
Hvidslende: Kvinde!
See, hvor de skinne
Deilig som du!
- 17 Vel maae de skinne,
Lys er derinde,
Teer sig i Glands,
60Lyster dig ikke
Lynende Blikke,
Solstraale-Krands!
- 18 Myggen i Lyset!
Hvem har ei gyset
For den som Børn!
Soelret paa Vinger
Dog sig opsvinger
Dristige Ørn.
- 19 Vovehals vinder,
Skaberen finder,
Lyset er godt,
Ondt dog maa rønnes,

- Før det paaskiønnes
Hvad der er godt.
- 20 Bange for Skarnet,
Mødes i Barnet
Engel og Fæ,
Daaren usyndig
Skyer ukyndig
Kundskabens Træ;
- 21 Men skal Man kige
Klart i Guds Rige,
Lys maa der til;
Gud tør vel lide
Fleer ved sin Side,
Naar Man kun vil.
- 22 ⁶¹Hvide og røde
Frugterne gløde,
Frygten forgaaer,
Talen paa Skruer
Frister og huer,
Tvivlen opstaaer.
- 23 Fristeren giækker,
Frugten ei rækker,
Føier kun til:
Selv du dig raade!
Liv er en Gaade,
Lykken et Spil.
- 24 Morskab jeg søger,
Stundom jeg spøger,
Sørgelig stemt,
Pleier at blande
Tant med det Sande,
Alvor med Skiemt;
- 25 Det var jo ilde,
Om du for silde
Skuffet dig fandt,
Vov ei at synde!
Nøies med Ynde!
Viisdom er Tant!
- 26 Pirret og ægget,
Lokket og giækket,
Moderen faldt,
Haand sig udstrakde,
⁶²Frugten hun smagde,
Livet det gjaldt.
- 27 Daaret, tilskyndet,
Eva har syndet,
Adam det seer,
Født er nu Smerte,
Hoved og *Hjerte*
Stemme ei meer.
- 28 Eva maa græde,
Skal dog med Glæde
Skue sin Sæd,
Sønnen hin frakke
Træde paa Nakke
Slangen uræd.
- 29 Adam! bedaaret,

Støvet du kaared,
Sveed nu for Korn!
Med dig om Føden
Kæmpe til Døden
Tidsel og Torn!

30 Her voxer Livet,
Dig var det givet,
Evig dog mit;
Ud nu af Haven!
Slæb dig til Graven
Med hvad er dit!

31 63Huult lyder Sukket:
Haven er lukket,
Fjeldtoppen Snee,
Afgrunden vinker,
Flammende blinker
Beenradens Lee.

32 Skyer dog blaane,
Soel dog og Maane
Med dem udgaae!
Engle dog hvidske,
Modet opfriske,
Salighed spaae!
